

Az irányítási rendszerre vonatkozó iránymutatások

Az irányítási rendszerre vonatkozó iránymutatások

1. Bevezetés

- 1.1. Az Európai Felügyeleti Hatóságot létrehozó 2010. november 24-i 1094/2010/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet (a továbbiakban: „EIOPA-rendelet”)¹ 16. cikke alapján az EIOPA a felügyeleti hatóságoknak címzett iránymutatásokat bocsát ki arról, hogy hogyan kell eljárni a biztosítási és viszontbiztosítási üzleti tevékenység megkezdéséről és gyakorlásáról szóló, 2009. november 25-i 2009/138/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv (a továbbiakban: „Szolvencia II”) alkalmazása során².
- 1.2. Az iránymutatások a Szolvencia II 40–49., 93., 132. és 246. cikkén és a 2009/138/EK irányelv kiegészítéséről szóló, 2014. október 10-i 2015/35/EU felhatalmazáson alapuló bizottsági rendelet 258-275. cikkén (a továbbiakban: „2015/35/EU felhatalmazáson alapuló bizottsági rendelet”)³ alapulnak.
- 1.3. Az irányítási rendszerre vonatkozó követelmények célja az üzleti tevékenység körültekintő és megbízható irányításának biztosítása anélkül, hogy szükségtelenül korlátoznák a biztosítókat a szervezeti felépítésük megválasztásában, feltéve, hogy a feladatokat megfelelően szétválasztják.
- 1.4. Legalább az irányítási rendszerben foglalt négy feladatkör - nevezetesen a kockázatkezelési, a megfelelési, az aktuáriusi és a belső ellenőrzési feladatkör - kiemelten fontos, ebből következően lényeges vagy kritikus feladatkörnek minősül. Azok a személyek továbbá, akik a biztosító számára annak üzleti tevékenységét és szerveződését tekintve különösen fontos feladatköröket látnak el, kiemelten fontos feladatkört ellátó személynek minősülnek. Ezeket az esetleges további, kiemelten fontos feladatköröket a biztosító jelöli meg, de a felügyeleti hatóság megkérdőjelezheti, hogy az adott feladatkört kiemelt fontosságúnak kell-e tekinteni.
- 1.5. Ezek az iránymutatások tovább részletezik a javadalmazási politikával kapcsolatos egyes kérdéseket, köztük a javadalmazási bizottság összetételét.
- 1.6. A biztosítóban releváns feladatkört ellátó minden személy megfelelő alkalmasságát biztosítandó, a szakmai alkalmassági és üzleti megbízhatósági követelmények minden olyan személyre vonatkoznak, aki a biztosítót ténylegesen irányítja vagy más kiemelten fontos feladatkört lát el. A követelmények körének meghatározása arra törekszik, hogy ne legyenek rések, amelyek következtében a biztosító számára fontos személyek a követelmények hatókörén kívül esnek, elismerve ugyanakkor azt is, hogy jelentős átfedések

¹HL L 331., 2010.12.15., 48. o.

²HL L 335., 2009.12.17., 1. o.

³HL L 12., 2015.1.17., 1. o.

lehetnek a biztosítót ténylegesen vezető személynek minősülő felső vezetők és más, kiemelten fontos feladatkört betöltő személyek között.

- 1.7 A tájékoztatási követelmények csak a biztosítót ténylegesen vezető, valamint a kiemelten fontos feladatkört betöltő személyekre vonatkoznak, azokra nem, akik kiemelten fontos feladatkört látnak el, vagy azzal rendelkeznek. Kiemelten fontos feladatkör, illetve egy feladatkör kiemeltnek minősülő részének kiszervezése esetén az a személyt kell felelősnek tekinteni, aki a kiszervezést a biztosítónál felügyeli.
- 1.8 A kockázatkezelésről szóló iránymutatások abból indulnak ki, hogy egy megfelelő kockázatkezelési rendszerhez eredményes, hatékony, integrált intézkedések szükségesek, amelyeknek illeszkedniük kell a biztosító felépítéséhez és működéséhez. Nincs egyetlen kockázatkezelési rendszer, amely minden biztosító számára megfelelő lenne; a rendszert az adott biztosítóhoz kell igazítani.
- 1.9 Bár a saját kockázat- és szolvenciaértékelés (a továbbiakban: „ORSA”) a kockázatkezelési rendszer része, az arra vonatkozó iránymutatások külön kerülnek meghatározásra.
- 1.10 Az irányítási rendszerről szóló iránymutatások a kockázatkezelési feladatkörrel kapcsolatban említenek ugyan belső modelleket, de alapvetően nem foglalkoznak a belső modellekhez kapcsolódó konkrét kérdésekkel.
- 1.11 A Szolvencia II 132. cikke bevezette a „prudens személy” alapelvét, amely arra vonatkozóan tartalmaz rendelkezéseket, hogy a biztosítóknak hogyan kell befektetniük eszközeiket. A befektetések szabályozói korlátozásának hiánya nem jelenti azt, hogy a biztosítók a prudens eljárásra és a biztosítottak érdekeire való tekintet nélkül hozhatják meg befektetési döntéseiket. A Szolvencia II és a 2015/35/EU felhatalmazáson alapuló bizottsági rendelet rendelkezései széles körben lefedik a „prudens személy” alapelv egyes fő területeit, így az eszköz-forrás gazdálkodást, a származtatott pénzügyi eszközökbe történő befektetést, a likviditási kockázat kezelését és a koncentrációs kockázat kezelését. Ezeknek az iránymutatásoknak ezért nem az a céljuk, hogy tovább részletezzék ezeket a területeket, hanem az, hogy a „prudens személy” alapelv fennmaradó területeire összpontosítsanak.
- 1.12 Az aktuáriusi feladatkör kapcsán az iránymutatások az aktuáriusi feladatkör által elvégzendő feladatokra koncentrálnak, nem pedig e feladatok elvégzésének módjára. Miután az aktuáriusi feladatkör meglétének célja egy minőségbiztosítási eszköz létrehozása az aktuárius szakértői véleménye alapján, különösen fontos az aktuáriusi feladatkör feladataira, felelősségére és más aspektusaira vonatkozó konkrét szakmai útmutatás kidolgozása.
- 1.13 Egyes tagállamokban jelenleg létezik a „felelős/kijelölt aktuárius” intézménye. Miután a Szolvencia II nem rendelkezik „felelős/kijelölt aktuáriusról”, az érintett felügyeleti hatóságoknak kell dönteniük arról, hogy meg kell-e tartani a

„felelős/kijelölt aktuáriust”, és hogy az hogyan viszonyul az aktuáriusi feladatkörhöz. Ezek az iránymutatások azonban ezzel a kérdéssel nem foglalkoznak.

- 1.14 A kiszervezésre vonatkozó iránymutatások azon az elven alapulnak, hogy egy biztosítónak bármely feladatkör vagy tevékenység kiszervezése esetén biztosítania kell, hogy továbbra is teljes mértékben ő feleljen a kötelezettségei teljesítéséért. Komoly és szigorú intézkedéseknek kell eleget tennie a biztosítónak különösen akkor, ha kritikus vagy fontos feladatkört vagy tevékenységet szervez ki. Megfelelő figyelmet kell fordítania különösen a szolgáltatóval kötött írásos megállapodás tartalmára.
- 1.15 A csoporton belüli kiszervezés nem feltétlenül különbözik a külső kiszervezéstől. Rugalmasabb kiválasztási eljárást tehet lehetővé, azonban nem tekinthető úgy, mintha automatikusan kisebb odafigyelést és felügyeletet igényelne, mint a külső kiszervezés.
- 1.16 Az iránymutatásokat az egyedi biztosítók szintjén és – a szükséges változtatásokkal – csoportszinten is alkalmazni kell. A csoportokra ezen felül a csoportspecifikus iránymutatásokat kell alkalmazni.
- 1.17 Az irányítási követelmények csoportszintű végrehajtását úgy kell tekinteni, mint egy stabil irányítási rendszer egyetlen, összefüggő, a csoporthoz tartozó minden szervezetet magában foglaló gazdasági szervezetre történő alkalmazását (holisztikus szemlélet).
- 1.18 A Szolvencia II értelmében valamely csoporthoz tartozó minden biztosítónak és viszontbiztosítónak rendelkeznie kell kockázatkezelési rendszerrel és belső ellenőrzési rendszerrel, és ezt a követelményt egységesen kell alkalmazni a csoporton belül. A csoportszintű kockázatkezelés és irányítás szempontjából azonban a csoportnak és a csoportfelügyeleti hatóságnak figyelembe kell vennie a csoporthoz tartozó többi szervezetből eredő kockázatokat is.
- 1.19 Amikor az iránymutatások általánosságban egy csoporthoz tartozó szervezeteket említene, az alatt a biztosítók és viszontbiztosítók, de emellett az adott csoport más tagjai is értendők.
- 1.20 A csoportszintű irányítási követelmények figyelembe veszik mind a csoportszintű igazgatási, irányító vagy felügyelő testület, azaz a részesedő biztosító vagy viszontbiztosító, a biztosítói holdingtársaság vagy a vegyes pénzügyi holdingtársaság igazgatási, irányító vagy felügyelő testületének vállalatirányítási feladatait, mind pedig a csoportot alkotó jogi személyek igazgatási, irányító vagy felügyelő testületének vállalatirányítási feladatait.
- 1.21 Ezen iránymutatások alkalmazásához az alábbi definíciók kerültek kidolgozásra:
 - a „biztosítót ténylegesen vezető személyek” az igazgatási, irányító vagy felügyelő testület tagjai, figyelembe véve a nemzeti jogot, valamint a felső vezetés tagjai. Az utóbbiak közé azok a biztosító alkalmazásában álló

személyek tartoznak, akik a magas szintű döntéshozatalért és az igazgatási, irányító vagy felügyelő testület által kidolgozott stratégiák, valamint jóváhagyott politikák végrehajtásáért felelnek;

- a „más kiemelten fontos feladatkört ellátó személyek” közé a kiemelten fontos feladatkörökhöz kapcsolódó feladatokat ellátó személyek tartoznak;
- a „kiemelten fontos feladatkört betöltő személyek” a kiemelten fontos feladatkörökért felelős személyek, szemben a kiemelten fontos feladatkört ellátó, elvégző vagy teljesítő személyekkel.

1.22 Az ezekben az iránymutatásokban nem meghatározott kifejezések a bevezetésben említett jogi aktusokban meghatározott jelentéssel bírnak.

1.23 Az iránymutatások 2016. január 1-jétől alkalmazandók.

1. szakasz: Általános irányítási követelmények

1. iránymutatás – Az igazgatási, irányító vagy felügyelő testület

- 1.24. Az igazgatási, irányító vagy felügyelő testületnek megfelelően együtt kell működnie az általa létrehozott összes testülettel, valamint a felső vezetéssel és a biztosító más kiemelten fontos feladatkört ellátó személyeivel, tőlük proaktív módon információt kell beszereznie és szükség esetén azokra (megfelelően) reagálnia kell.
- 1.25. Csoportszinten a részesedő biztosító vagy viszontbiztosító, a biztosítói holdingtársaság vagy a vegyes pénzügyi holdingtársaság igazgatási, irányító vagy felügyelő testületének megfelelően kommunikálnia kell a csoport azon tagjainak igazgatási, irányító vagy felügyelő testületeivel, amelyek lényeges hatással vannak a csoport kockázati profiljára, ideértve a proaktív információkérést és a döntések megkérdőjelezését azon kérdésekben, amelyek érinthetik a csoportot.

2. iránymutatás – Szervezeti és működési struktúra

- 1.26. A biztosítónak olyan szervezeti és működési struktúrával kell rendelkeznie, amelyek célja a biztosító stratégiai céljainak és tevékenységének támogatása. E struktúráknak megfelelő időn belül képesnek kell lenniük arra, hogy alkalmazkodjanak a biztosító stratégiai céljainak, tevékenységének vagy üzleti környezetének változásaihoz.
- 1.27. Csoportszinten a részesedő biztosító vagy viszontbiztosító, a biztosítói holdingtársaság vagy a vegyes pénzügyi holdingtársaság igazgatási, irányító vagy felügyelő testületének értékelnie kell, hogy a csoport szerkezetének megváltozása milyen hatással van az érintett jogalanyok fenntartható pénzügyi pozíciójára, és időben meg kell tennie a szükséges kiigazításokat.
- 1.28. A részesedő biztosító vagy viszontbiztosító, a biztosítói holdingtársaság vagy a vegyes pénzügyi holdingtársaság igazgatási, irányító vagy felügyelő testületének – a megfelelő intézkedések meghozatala érdekében – megfelelő ismeretekkel kell rendelkeznie a csoport szervezeti felépítését, különböző biztosítóinak üzleti modelljét és az e biztosítók közötti kapcsolatokat, valamint a csoport szerkezetéből eredő kockázatokat illetően.

3. iránymutatás – Jelentős döntések

- 1.29. A biztosítónak biztosítania kell, hogy bármely jelentős döntésében annak végrehajtását megelőzően részt vegyen legalább két, a biztosítót ténylegesen vezető személy.

4. iránymutatás – Az igazgatási, irányító vagy felügyelő testület szintjén meghozott döntések dokumentálása

- 1.30. A biztosítónak megfelelően dokumentálnia kell a biztosító igazgatási, irányító vagy felügyelő testületének szintjén meghozott döntéseket, valamint azt, hogy

hogyan vették figyelembe a kockázatkezelési rendszerből származó információkat.

5. iránymutatás - Feladatok és felelősségek kiosztása és szétválasztása

1.31. A biztosítónak biztosítania kell, hogy a feladatok és felelősségek kiosztása, szétválasztása és összehangolása a biztosító politikáival összhangban történjen, és rögzítésre kerüljön a feladatok és felelősségek leírásában. A biztosítónak biztosítania kell, hogy a fentiek során minden fontos feladatra kitérjen, és elkerülje a felesleges átfedéseket. A munkatársak közötti eredményes együttműködést ösztönözni kell.

6. iránymutatás – Az irányítási rendszer belső felülvizsgálata

1.32. A biztosító igazgatási, irányító vagy felügyelő testületének kell meghatároznia az irányítási rendszer belső felülvizsgálatának hatókörét és gyakoriságát, figyelembe véve – mind egyedi, mind csoportszinten – az üzleti tevékenység jellegét, nagyságrendjét és összetettségét, valamint a csoport szerkezetét.

1.33. A biztosítónak biztosítania kell, hogy a felülvizsgálat hatókörét, eredményeit és következtetéseit megfelelően dokumentálják, és azokról jelentést tegyenek az igazgatási, irányító vagy felügyelő testületének. Megfelelő visszacsatolásra van szükség az intézkedések és végrehajtásuk, valamint azok nyilvántartásának nyomon követéséhez.

7. iránymutatás – Szabályzatok

1.34. A biztosítónak az irányítási rendszer részeként előírt valamennyi szabályzatot össze kell hangolnia egymással és az üzleti stratégiájával. Minden egyes szabályzatnak világosan meg kell határoznia legalább a következőket:

- a) a szabályzat révén elérni kívánt célok;
- b) az elvégzendő feladatok és az azért felelős személy vagy funkció;
- c) az alkalmazandó folyamatok és jelentéstételi eljárások;
- d) az illetékes szervezeti egység azon kötelezettsége, hogy tájékoztassa a kockázatkezelési, belső audit és megfelelési valamint aktuáriusi feladatköröket ellátókat minden olyan tényről, amely feladataik ellátása szempontjából jelentőséggel bír.

1.35. A kiemelten fontos feladatkörökre vonatkozó szabályzatokban a biztosítónak az e feladatköröket ellátók biztosítón belüli helyzetét, jogait és hatásköreit is szabályoznia kell.

1.36. A részesedő biztosítónak vagy viszontbiztosítónak, a biztosítói holdingtársaságnak vagy a vegyes pénzügyi holdingtársaságnak biztosítania kell, hogy a politikákat csoportszerte egységesen hajtsák végre. Emellett biztosítania kell azt is, hogy a csoporthoz tartozó szervezetek politikái összhangban legyenek a csoport politikáival.

8. iránymutatás – Készenléti tervek

1.37. A biztosítónak – azon területekre vonatkozóan, amelyeken sebezhetőnek ítéli magát – azonosítania kell a készenléti tervek által kezelni kívánt jelentős kockázatokat, és rendszeresen felül kell vizsgálnia, frissítenie és tesztelnie kell ezeket a készenléti terveket.

2. szakasz: Javadalmazás

9. iránymutatás - A javadalmazási politika hatóköre

1.38 A biztosítónak a javadalmazási politikájában biztosítania kell legalább azt, hogy:

- a) a javadalmazási döntések ne veszélyeztessék a biztosító megfelelő tőkealap fenntartására való képességét;
- b) a szolgáltatókkal fennálló javadalmazási megállapodások ne ösztönözzenek a biztosító kockázatkezelési stratégiája alapján túlzott mértékű kockázatvállalásra.

1.39 A részesedő biztosítónak vagy viszontbiztosítónak, a biztosítói holdingtársaságnak vagy a vegyes pénzügyi holdingtársaságnak az egész csoportra kiterjedő javadalmazási politikát kell elfogadnia és végrehajtania. Ennek során figyelembe kell vennie a csoport összetettségét és struktúráit az egész csoportra vonatkozó, a csoport kockázatkezelési stratégiáival összhangban lévő egységes politika létrehozásához, kidolgozásához és végrehajtásához. A politikát a csoport és az egyes szervezetek szintjén minden megfelelő személyre alkalmazni kell.

1.40 A részesedő biztosítónak vagy viszontbiztosítónak, a biztosítói holdingtársaságnak vagy a vegyes pénzügyi holdingtársaságnak biztosítania kell:

- a) a csoport javadalmazási politikáinak összességében vett egységességét, gondoskodva arról, hogy azok eleget tegyenek a csoporthoz tartozó biztosítókra vonatkozó jogi követelményeknek, valamint ellenőrizve azok helyes alkalmazását;
- b) hogy a csoporthoz tartozó minden biztosító eleget tegyen a javadalmazásra vonatkozó követelményeknek;
- c) a csoporthoz tartozó szervezeteknél felmerülő javadalmazási kérdésekhez kapcsolódó, csoportszintű, lényeges kockázatok kezelését.

10. iránymutatás - Javadalmazási bizottság

1.41 A biztosítónak biztosítania kell, hogy a javadalmazási bizottság összetétele lehetővé tegye a bizottság számára a javadalmazási politika és annak felügyelete hozzáértő, független megítélését. Ha nem hoznak létre javadalmazási bizottságot, az igazgatási, irányító vagy felügyelő testületnek kell elvégeznie azokat a feladatokat, amelyek egyébként a javadalmazási

bizottsághoz tartoznának, olyan módon, hogy kiküszöbölhető legyen az összeférhetetlenség.

3. szakasz: A szakmai alkalmasságra és az üzleti megbízhatóságra vonatkozó követelmények

11. iránymutatás – Szakmai alkalmassági követelmények

1.42 A biztosítónak gondoskodnia kell arról, hogy a biztosítót ténylegesen vezető vagy a más kiemelten fontos feladatkört ellátó személyek, szakmailag alkalmasak legyenek, figyelembe vegyék az egyénekre ruházott kötelezettségeket, biztosítva a kellő összetételű képzettséget és tudást, a megfelelő tapasztalatot a biztosító szakszerű vezetéséhez és ellenőrzéséhez.

1.43 Az igazgatási, irányító vagy felügyelő testület tagjai együttesen legalább a következő megfelelő képzettséggel, tapasztalattal és tudással kell rendelkezzenek:

- a) biztosítás és pénzügyi piacok;
- b) üzleti stratégia és üzleti modell;
- c) irányítási rendszer;
- d) pénzügyi és aktuáriusi elemzés;
- e) szabályozási keret és követelmények.

12. iránymutatás – Üzleti megbízhatósági követelmények

1.44 Egy személy üzleti megbízhatóságának értékelése során a biztosítónak a nemzeti jog alapján kell megítélnie az érintett bűncselekmény vagy egyéb jogsértés elévülését.

13. iránymutatás – A szakmai alkalmasságra és az üzleti megbízhatóságra vonatkozó szabályzatok és eljárások

1.45 A biztosítónak rendelkeznie kell a szakmai alkalmasságra és az üzleti megbízhatóságra vonatkozó szabályzattal, amely legalább a következőket tartalmazza:

- a) az értesítést igénylő pozíciók azonosítására, valamint a felügyeleti hatóság értesítésére vonatkozó eljárás leírását;
- b) a biztosítót ténylegesen vezető vagy más kiemelten fontos feladatkört ellátó személyek szakmai alkalmasságát és üzleti megbízhatóságát értékelő eljárások a konkrét pozícióra való kinevezéskor és a kinevezés fennállása folyamán;
- c) a szakmai alkalmassági és üzleti megbízhatósági követelmények újraértékelését szükségessé tevő helyzetek leírása;
- d) a Szolvencia II 42. cikke követelményeinek hatálya alá nem tartozó, egyéb releváns személyek készségeinek, tudásának, hozzáértésének és

feddhetetlenségének belső követelmények szerinti értékelésére vonatkozó - mind az adott pozícióra való alkalmasság értékelésekor, mind folyamatosan alkalmazott - eljárás leírását.

14. iránymutatás – A kiemelten fontos feladatok kiszervezése

- 1.46 A biztosítónak alkalmaznia kell a szakmai alkalmasságra és üzleti megbízhatóságra vonatkozó eljárásokat azon személyek értékelése esetében, akik a kiszervezett kiemelten fontos tevékenység ellátását végzik a kiszervezett kiemelten fontos tevékenységgel megbízott szolgáltató vagy közvetett szolgáltató intézménynél.
- 1.47 A biztosítónak ki kell jelölnie a saját szervezetén belül, a kiszervezett kiemelten fontos feladat tekintetében általános felelősséget viselő, szakmailag alkalmas és üzletileg megbízható személyt, aki a kiszervezett kiemelten fontos feladattal kapcsolatban elegendő tudással és tapasztalattal rendelkezik ahhoz, hogy képes legyen a szolgáltató teljesítményét és eredményeit felülvizsgálni. Ezt a kijelölt személyt kell a Szolvencia II 42. cikkének (2) bekezdése értelmében kiemelten fontos feladatkört ellátó személynek tekinteni, akit be kell jelenteni a felügyeleti hatóságnál.

15. iránymutatás - Értesítés

- 1.48 A felügyeleti hatóságnak minimálisan a technikai mellékletben⁴ szereplő információk értesítésben történő benyújtását kell előírnia a biztosító számára.

16. iránymutatás - A szakmai alkalmassági és üzleti megbízhatósági követelmények felügyeleti hatóság által történő értékelése

- 1.49 A felügyeleti hatóságnak értékelnie kell az értesítési kötelezettség hatálya alá tartozó személyek szakmai alkalmasságára és üzleti megbízhatóságára vonatkozó követelményeket, és arról a hiánytalan értesítés kézhezvételétől számított megfelelő időn belül visszajelzést kell adnia a biztosítónak.

4. szakasz: Kockázatkezelés

17. iránymutatás – Az igazgatási, irányító vagy felügyelő testület szerepe a kockázatkezelési rendszerben

- 1.50 A biztosító igazgatási, irányító vagy felügyelő testületének kell viselnie a végső felelősséget a kockázatkezelési rendszer hatékonyságáért, a biztosító kockázati étvágyának és kockázatvállalási határértékeinek megállapításáért, valamint a fő kockázatkezelési stratégiák és szabályzatok jóváhagyásáért.
- 1.51 A részesedő biztosító vagy viszontbiztosító, a biztosítói holdingtársaság vagy a vegyes pénzügyi holdingtársaság igazgatási, irányító vagy felügyelő

⁴ A technikai melléklet elérhető az EIOPA weboldalán: Publications/EIOPA_Guidelines
10/27

testületének kell biztosítania az egész csoport kockázatkezelési rendszerének hatékonyságát. A csoport kockázatkezelési rendszerének legalább a következőket kell magában foglalnia:

- a) a csoportszintű kockázatkezeléssel kapcsolatos stratégiai döntések és szabályzatok;
- b) a csoport kockázati étvágának és a kockázatvállalási határértékeinek meghatározása;
- c) a kockázatok csoportszinten történő azonosítása, mérése, kezelése. monitorozása és jelentése.

1.52 A részesedő biztosító vagy viszontbiztosító, a biztosítói holdingtársaság vagy a vegyes pénzügyi holdingtársaság igazgatási, irányító vagy felügyelő testületének kell biztosítania, hogy az ilyen stratégiai döntések és szabályzatok összhangban legyenek a csoport szerkezetével, méretével és a csoporton belüli társaságok sajátosságaival.

18. iránymutatás – Kockázatkezelési szabályzat

1.53 A biztosítónak olyan kockázatkezelési szabályzatot kell kialakítania, amely legalább:

- a) meghatározza a kockázati kategóriákat és a kockázatok mérésére szolgáló módszereket;
- b) körvonalazza, hogy a biztosító hogyan kezeli az egyes kockázati kategóriákat, területeket és a potenciális kockázathalmozódást;
- c) leírja az ORSA alapján készült általános szavatolótőke-megfelelési igényvel fennálló kapcsolatot, a biztosító szabályozói tőkekövetelményét és kockázatvállalási határértékeit;
- d) meghatározza a kockázatvállalási határokat minden releváns kockázati kategórián belül, a biztosító általános kockázati étvágának megfelelően;
- e) leírja a rendszeres stressztesztek gyakoriságát és tartalmát, valamint az ad-hoc stresszteszteket indokoló helyzeteket.

19. iránymutatás – Kockázatkezelési feladatkör: feladatok

1.54 A biztosítónak a kockázatkezelési feladatkört ellátók számára elő kell írnia, hogy a potenciálisan lényegesnek minősített kockázatokról tegyenek jelentést az igazgatási, irányító vagy felügyelő testületnek. A kockázatkezelési feladatkört ellátóknak ezen kívül – saját kezdeményezésükre vagy az igazgatási, irányító vagy felügyelő testület kérésére – jelentést kell tenniük a kockázatok egyéb specifikus területeiről.

20. iránymutatás – Biztosítási kockázatvállalási és tartalékképzési kockázat kezelési szabályzat

1.55 A biztosító kockázatkezelési szabályzatának a biztosítási kockázatvállalási és tartalékképzési kockázat tekintetében legalább a következőkre kell kiterjednie:

- a) a biztosítási tevékenység típusai és jellemzői, mint például a biztosító által elfogadni kívánt biztosítási kockázattípus;
- b) hogyan kell biztosítani, hogy a díjbevétel alkalmas legyen a várható költségek és kárigények fedezésére;
- c) a biztosító biztosítási kötelezettségeiből, többek között a termékeihez tartozó beágyazott opciókból és garantált visszavásárlási összegekből származó kockázatok meghatározása;
- d) a biztosító egy új biztosítási termék tervezési folyamata és a díjbevétel számítása során hogyan veszi figyelembe a befektetésekre vonatkozó korlátokat;
- e) a biztosító egy új biztosítási termék tervezési folyamata és a díjbevétel számítása során hogyan veszi figyelembe a viszontbiztosítást és az egyéb kockázatcsökkentési technikákat.

21. iránymutatás – Működési kockázat kezelési szabályzat

- 1.56 A biztosító kockázatkezelési szabályzatának a működési kockázat tekintetében legalább a következőkre kell kiterjednie:
- a) azoknak a működési kockázatoknak a meghatározása, amelyeknek a biztosító ki van, vagy ki lehet téve, valamint e kockázatok csökkentése módjának értékelése;
 - b) a biztosító működési kockázatok kezelését célzó tevékenységei és belső folyamatai, beleértve az ezeket támogató IT-rendszereket;
 - c) a biztosító fő működési kockázati területeire vonatkozó kockázatvállalási határok.
- 1.57 A biztosítónak rendelkeznie kell a működési kockázati események meghatározására, elemzésére és bejelentésére szolgáló folyamatokkal. A biztosítónak e célból ki kell dolgoznia a működési kockázati események összegyűjtésére és monitorozására szolgáló folyamatot.
- 1.58 A működési kockázatok kezelése céljából a biztosítónak megfelelő működési kockázati forgatókönyveket kell kidolgoznia és elemeznie, legalább a következők alapulvételével:
- a) kulcsszerepet betöltő folyamat, munkatársak vagy rendszer elégtelensége;
 - b) külső események bekövetkezése.

22. iránymutatás – Viszontbiztosítás és más kockázatcsökkentési technikák – kockázatkezelési szabályzat

- 1.59 A biztosító kockázatkezelési szabályzatának a viszontbiztosítás és más kockázatcsökkentési technikák tekintetében legalább a következőkre kell kiterjednie:
- a) a biztosító meghatározott kockázatvállalási határainak megfelelő kockázatáthárítási szint meghatározása, és annak megállapítása, hogy a

biztosító kockázati profilját figyelembe véve mely típusú viszontbiztosítási megállapodások a legmegfelelőbbek;

- b) az ilyen kockázatcsökkentési partnerek kiválasztásának elvei és a viszontbiztosítási partnerek kiválasztásának és hitelképességének értékelésére és monitorozására szolgáló eljárások;
- c) a tényleges kockázatáthárítás értékelésére szolgáló eljárások és a báziskockázat figyelembevétele;
- d) likviditáskezelés a kárigények kifizetése és a viszontbiztosítási megtérülés közötti időbeli eltérés kezelésére.

23. iránymutatás - Stratégiai és hírnévkockázat

1.60 A biztosítónak kezelnie, monitoroznia és jelentenie kell az alábbi helyzeteket:

- a) hírnévkockázatnak vagy stratégiai kockázatnak való tényleges vagy potenciális kitétség, és ezen kockázatok és más lényeges kockázatok közötti összefüggések;
- b) a biztosító hírnevét befolyásoló fő kérdések, figyelembe véve az érdekelt felek elvárásait és a piac érzékenységét.

24. iránymutatás – Eszköz-forrás menedzsment szabályzat

1.61 A biztosító kockázatkezelési szabályzatának az eszköz-forrás menedzsment tekintetében legalább a következő információkra ki kell terjednie:

- a) az eszközök és a források közötti különféle természetű – legalább a lejáratidőpontokkal és a devizanemekkel összefüggő – eltérések meghatározását szolgáló eljárások leírása és az eltérések értékelése;
- b) az alkalmazandó kockázatcsökkentési technikák leírása és az adott kockázatcsökkentési technikák eszköz-forrás menedzsmentre gyakorolt várható hatása;
- c) a megengedett szándékos eltérések leírása;
- d) a mögöttes módszer leírása és a végrehajtandó stresszteszt és szcenárióelemzések gyakorisága.

25. iránymutatás – Befektetési kockázat kezelési szabályzat

1.62 A biztosító kockázatkezelési szabályzatának a befektetések tekintetében legalább a következő információkra kell kiterjednie:

- a) a teljes eszközportfólió biztonságának, minőségének, likviditásának, nyereségességének és hozzáférhetőségének a biztosító által célzott szintje, valamint ezek elérésének tervezett módja;
- b) az eszközök és kitétségek, beleértve a mérlegen kívüli kitétségek mennyiségi korlátait, amelyeket azért kell felállítani, hogy segítsenek biztosítani, hogy a biztosító elérje a kívánt szintet a portfólió biztonsága, minősége, likviditása, nyereségessége és hozzáférhetősége tekintetében;

- c) a biztosító által a teljes eszközportfolióra elérni kívánt rendelkezésre állás szintje, és ahogyan a biztosítót ezt el kívánja érni;
- d) a pénzügyi piaci környezet figyelembevétele;
- e) azok a feltételek, amelyek mellett a biztosító biztosítékul adhat, vagy hitelezhet eszközöket;
- f) a piaci kockázat és egyéb kockázatok közötti kapcsolat kedvezőtlen forgatókönyvek esetén;
- g) a befektetett eszközök megfelelő értékelésére és ellenőrzésére szolgáló eljárások;
- h) a befektetések eredményének monitorozására és szükség szerinti felülvizsgálatára szolgáló eljárások;
- i) hogyan kell kiválasztani az eszközöket a biztosítási kötvénytulajdonosok és a kedvezményezettek érdekeinek legjobb érvényesítéséhez.

26. iránymutatás – Likviditási kockázat kezelési szabályzat

- 1.63 A biztosító kockázatkezelési szabályzatának a likviditási kockázat tekintetében legalább a következő információkra ki kell terjednie:
- a) az eszköz és forrás oldal pénzáramainak (bevételek, kifizetések) eltérő illeszkedési szintjeit meghatározó eljárások, beleértve a direkt- és viszontbiztosítások várható pénzmozgásait, úgymint a kárigények kifizetése, a lejárat előtti törlések vagy a visszavásárlások;
 - b) a rövid és középtávú teljes likviditási szükséglet megállapítása, ezen belül egy megfelelő likviditási tartalék képzése a likviditási hiány elleni védekezés céljából;
 - c) a likvid eszközök szintjének és monitorozásának megállapítása és, ezen belül a kényszerértékesítésből származó potenciális költségek vagy pénzügyi veszteségek meghatározása;
 - d) az alternatív finanszírozási eszközök meghatározása és költségük megállapítása;
 - e) a várható új üzleti tevékenységek likviditásra gyakorolt hatásának figyelembevétele.

5. szakasz: A „prudens személy” alapelv és az irányítási rendszer

27. iránymutatás – Befektetési kockázatkezelés

- 1.64 A biztosítónak gondoskodnia kell arról, hogy ne kizárólag harmadik fél, mint például a pénzügyi intézmények, eszközkezelők és minősítő intézetek által nyújtott információktól függjön. Nevezetesen a biztosítónak ki kell dolgoznia saját kockázatkezelési eljárásához és üzleti stratégiájához igazodó saját fő kockázati mutatóit.

- 1.65 Befektetési döntései meghozatala során figyelembe kell vennie a befektetésekkel járó kockázatokat, de nem szabad csak a tőkekövetelmények által megfelelően lefedett kockázatokra támaszkodnia.

28. iránymutatás – A nem szokványos befektetési tevékenységek értékelése

- 1.66 Minden nem szokványos jellegű befektetés vagy befektetési tevékenység végrehajtása előtt a biztosítónak legalább a következőket kell értékelnie:
- a) a befektetés vagy befektetési tevékenység végrehajtására és kezelésére való képessége;
 - b) a kifejezetten a befektetéshez vagy befektetési tevékenységhez kapcsolódó kockázatok és a befektetés vagy befektetési tevékenység hatása a biztosító kockázati profiljára;
 - c) a befektetés vagy befektetési tevékenység összhangja a kedvezményezettek és biztosítási kötvénytulajdonosok érdekeivel, a biztosító által meghatározott forrásoldali korlátokkal és a hatékony portfóliókezeléssel;
 - d) a befektetés vagy befektetési tevékenység hatása a teljes portfólió minőségére, biztonságára, likviditására, nyereségességére és hozzáférhetőségére.
- 1.67 A biztosítónak rendelkeznie kell olyan eljárásokkal, amelyek előírják, hogy amennyiben az ilyen befektetés vagy befektetési tevékenység jelentős kockázattal vagy a kockázati profil módosulásával jár, a biztosító kockázatkezelési feladatköre a kockázatról, illetve a kockázati profil módosulásáról tájékoztassa a biztosító igazgatási, irányító vagy felügyelő testületét.

29. iránymutatás – Befektetési portfóliók biztonságossága, minősége, likviditása és nyereségessége

- 1.68 A biztosítónak rendszeresen felül kell vizsgálnia és figyelemmel kell követnie a teljes portfólió biztonságosságát, minőségét, likviditását és nyereségességét, mérlegelve legalább a következőket:
- a) a felelősség esetleges korlátozása, ideértve a biztosítottak által nyújtott biztosítékokat, valamint a jövőbeni diszkrecionális nyereségrészesedésre vonatkozóan esetlegesen közzétett politika, és adott esetben a biztosítottak ésszerű elvárásai;
 - b) azoknak a kockázatoknak a szintje és jellege, amelyeket a biztosító hajlandó elfogadni;
 - c) a teljes portfólió diverzifikációjának szintje;
 - d) az eszközök tulajdonságai, köztük:
 - (i) a partnerek hitelminősége;
 - (ii) likviditás;

- (iii) tárgyiasság;
 - (iv) fenntarthatóság;
 - (v) biztosíték vagy az eszközök fedezetéül szolgáló egyéb eszközök megléte és minősége;
 - (vi) tőkeáttétel vagy megterhelés;
 - (vii) ügyletrészsorozatok.
- e) olyan események, amelyek potenciálisan megváltoztathatják a befektetések tulajdonságait, ideértve az esetleges garanciákat, vagy hatással lehetnek az eszközök értékére;
- f) az eszközök lokalizálásához és rendelkezésre állásához kapcsolódó kérdések, köztük:
- (i) átruházás tilalma;
 - (ii) jogi kérdések más országokban;
 - (iii) valutaintézkedések;
 - (iv) letétkezelői kockázat;
 - (v) túlbiztosítás és hitelezés.

30. iránymutatás - Nyereségesség

- 1.69 A biztosítónak a befektetéseiből várt nyereségre vonatkozó célok kitűzésénél figyelembe kell vennie, hogy olyan, fenntartható hozamot kell elérnie az eszközportfolióin, amelyből teljesíthetők a biztosítottak ésszerű elvárásai.

31. iránymutatás – Összeférhetetlenség

- 1.70 A biztosítónak a befektetési politikájában le kell írnia, hogyan azonosítja és kezeli a befektetésekkel kapcsolatban felmerülő összeférhetetlenségeket, akár a biztosítónál, akár az eszközportfóliót kezelő szervezetnél merülnek fel. Az összeférhetetlenség kezelésére tett intézkedéseket dokumentálni is kell.

32. iránymutatás – Befektetési egységekhez kötött és indexhez kötött szerződések

- 1.71 A biztosítónak biztosítania kell, hogy a befektetési egységekhez kötött és indexhez kötött szerződések befektetéseit a biztosítási kötvénytulajdonosok és kedvezményezettek legjobb érdekei szerint helyezze el, figyelembe véve a nyilvános célkitűzéseket.
- 1.72 A befektetési egységekhez kötött üzlet esetén a biztosítónak figyelembe kell vennie és kezelnie kell a befektetési egységekhez kötött szerződések korlátait, különösen a likviditási korlátokat.

33. iránymutatás – A szabályozott pénzügyi piacra nem bevezetett eszközök

- 1.73 A biztosítónak biztosítania kell, hogy a szabályozott pénzügyi piacra nem bevezetett pénzeszközökbe történő befektetésekre vagy a nehezen

értékelhető összetett termékekre vonatkozóan rendelkezzen eljárásokkal, azokat kezelje, monitorozza és ellenőrizze.

- 1.74 A biztosítónak a bevezetett, de nem vagy nem rendszeresen forgalmazott eszközöket hasonlóan kell kezelnie, mint a szabályozott pénzügyi piacra nem bevezetett eszközöket.

34. iránymutatás – Származtatott ügyletek

- 1.75 Amennyiben a biztosító származtatott ügyleteket alkalmaz – ezek teljesítményének monitorozása érdekében – az eljárásokat a befektetésekre vonatkozó kockázatkezelési szabályzatával összhangban kell végrehajtania.
- 1.76 Amennyiben a biztosító a hatékony portfóliókezelés elősegítése érdekében származtatott ügyleteket alkalmaz, be kell mutatnia, miként javítja a portfólió minőségét, biztonságát, likviditását vagy nyereségességét anélkül, hogy a jellemzők bármelyikét jelentősen veszélyeztetné.
- 1.77 A biztosítónak dokumentálnia kell az indokokat, és be kell mutatnia a származtatott ügyletek alkalmazása révén elért tényleges kockázatáthárítást, amennyiben a származtatott ügyleteket a kockázatok csökkentésének elősegítése céljából vagy kockázatcsökkentési technikaként alkalmazzák.

35. iránymutatás – Értékpapírosított eszközök

- 1.78 Amennyiben a biztosító értékpapírosított eszközökbe fektet be, biztosítania kell, hogy az értékpapírosított eszközökkel kapcsolatos saját érdekei és az eszközátruházó vagy „szponzor” érdekei világosak és összehangoltak legyenek.

6. szakasz: Szavatolótőke-követelmények és az irányítási rendszer

36. iránymutatás – Tőkekezelési politika

- 1.79 A biztosítónak tőkekezelési politikát kell kidolgoznia, amely tartalmazza az alábbiakat célzó eljárásokat:
- a) annak biztosítása, hogy a szavatolótőke-elemek kibocsátáskor és a későbbiekben is a 2015/35/EU felhatalmazáson alapuló bizottsági rendelet 71., 73., 75. és 77. cikkében szereplő jellemzők alapján kerüljenek besorolásra;
 - b) a szavatolótőke-elemek kibocsátásának szintenként, a középtávú tőkekezelési tervnek megfelelően történő monitorozása, és bármely szavatolótőke-elem kibocsátása előtt annak biztosítása, hogy az adott elem képes folyamatosan eleget tenni a megfelelő szintre vonatkozó kritériumoknak;
 - c) annak figyelemmel követése, hogy a szavatolótőke-elemek semmilyen megállapodás vagy kapcsolódó ügylet fennállása, illetve a csoportszerkezet következtében ne kerüljenek megterhelésre olyan módon, ami rontaná a tőkeként való felhasználhatóságukat;

- d) annak biztosítása, hogy a szavatolótőke-elemekre vonatkozó szerződéses, kötelező vagy jogszabályi rendelkezések által előírt vagy megengedett intézkedések határidőben megkezdődjenek és befejeződjenek;
- e) annak biztosítása, hogy a kiegészítő szavatolótőke-elemek szükség esetén kellő időben lehívásra kerüljenek;
- f) minden olyan megállapodás, jogi szabályozás és termék azonosítása és dokumentálása, amely elkülönített alapot hoz létre, valamint a szavatolótőke-szükséglet és a szavatoló tőke meghatározása céljából végrehajtott megfelelő számítások és kiigazítások elvégzésének biztosítása;
- g) annak biztosítása, hogy a szavatolótőke-elemekre vonatkozó szerződéses kikötések a szintek szerinti besorolásra vonatkozó kritériumok tekintetében világosak és egyértelműek;
- h) annak biztosítása, hogy a törzsrészcégek utáni osztalékokra vonatkozó minden szabályzatot és nyilatkozatot teljes mértékben figyelembe vesznek a tőkepozíció és a várható osztalékok mérlegelésekor;
- i) azon alkalmak azonosítása és dokumentálása, amikor az 1. szintű szavatolótőke-elem utáni kifizetés saját döntés alapján felfüggeszthető;
- j) azon alkalmak azonosítása, dokumentálása és igénybe vétele, amikor valamely szavatolótőke-elem utáni kifizetést a 2015/35/EU felhatalmazáson alapuló bizottsági rendelet 71. cikke (1) bekezdésének l) pontja vagy 73. cikke (1) bekezdésének g) pontja alapján el kell halasztani vagy fel kell függeszteni;
- k) annak meghatározása, hogy a biztosító milyen mértékben támaszkodik átmeneti intézkedések hatálya alá eső szavatolótőke-elemekre;
- l) annak biztosítása, hogy az, hogy az átmeneti intézkedések hatálya alá eső szavatolótőke-elemek hogyan viselkednek stresszhelyzetben, és különösen hogy hogyan nyelik el a veszteségeket, értékelésre kerül, és szükség esetén figyelembe veszik az ORSA értékelés során.

37. iránymutatás – Középtávú tőkemenedzsment-terv

1.80 A biztosítónak középtávú tőkemenedzsment-tervet kell kidolgoznia, amelyet a biztosító igazgatási, irányító vagy felügyelő testülete monitoroz, és amelynek legalább a következő szempontokat kell tartalmaznia:

- a) minden felhasználásra tervezett tőkeelem;
- b) a biztosító szavatolótőke-elemeire vonatkozó lejárati idő, amely magában foglalja a szerződés szerinti lejárati időt, és a szerződés lejárat előtti kifizetés, vagy megváltás eseteit;
- c) az ORSA-ban közölt becslések eredményei;

- d) valamely szavatolótőke-elem kibocsátása, visszatérítése vagy visszafizetése, illetve értékelésének egyéb változása hogyan érinti az osztályok korlátozásainak alkalmazását;
- e) a tőkemegoszlási szabályzat alkalmazása és ez miként érinti a szavatolótőke-elemeket;
- f) az átmeneti időszak lejártának hatása.

7. szakasz: Belső ellenőrzési rendszer

38. iránymutatás – Belső ellenőrzési környezet

- 1.81 A megfelelő belső ellenőrzések végrehajtásának fontosságát elősegítendő, a biztosítónak biztosítania kell, hogy minden munkatárs tudatában legyen a belső ellenőrzési rendszeren belüli szerepének. Az ellenőrzési tevékenységeknek arányban kell állniuk az ellenőrizendő tevékenységekből és folyamatokból eredő kockázatokkal.
- 1.82 A részesedő biztosítónak vagy viszontbiztosítónak, a biztosítói holdingtársaságnak vagy a vegyes pénzügyi holdingtársaságnak biztosítania kell a belső ellenőrzési rendszerek csoporton belüli következetes végrehajtását.

39. iránymutatás – Monitoring és jelentéstétel

- 1.83 A biztosítónak olyan a belső ellenőrzési rendszerén belüli monitoring és jelentéstételi mechanizmusokat kell bevezetnie, amelyek a döntéshozatal szempontjából releváns információkat biztosítanak az igazgatási, irányító vagy felügyelő testülete számára.

8. szakasz: Belső audit feladatkör

40. iránymutatás – A belső audit feladatkör függetlensége

- 1.84 A biztosítónak biztosítania kell, hogy a belső ellenőrzési feladatkör ne lásson el operatív feladatokat, és ne legyen kitéve semmilyen más feladatkör nemkívánatos befolyásának, a kiemelten fontos feladatköröket is beleértve.
- 1.85 A biztosítónak gondoskodnia kell arról, hogy a belső audit feladatkörét ellátók az audit végrehajtása és az audit eredményeinek értékelése és jelentése során ne legyenek alárendelve az igazgatási, irányító vagy felügyelő testület befolyásának, ami veszélyeztetheti függetlenségüket és pártatlanságukat.

41. iránymutatás – Összeférhetetlenség a belső ellenőrzési feladatkörön belül

- 1.86 A biztosítónak megfelelő intézkedéseket kell tennie az összeférhetetlenség kockázatának mérséklésére.
- 1.87 Ennek érdekében gondoskodnia kell arról, hogy a biztosítónál belülről felvett belső ellenőrök ne ellenőrizzenek olyan tevékenységet vagy feladatkört, amelyet az ellenőrzés tárgyidőszakában korábban elláttak.

42. iránymutatás – Belső auditszabályzat

- 1.88 A biztosítónak rendelkeznie kell egy belső auditszabályzattal, amely legalább a következő területekre terjed ki:
- a) azok a feltételek, amelyek szerint a belső audit feladatkört ellátókat fel lehet kérni véleményezésre vagy segítségnyújtásra, vagy egyéb különleges feladatok végrehajtására;
 - b) ahol helyénvaló, azon eljárásokat meghatározó belső szabályok, amelyeket a belső audit feladatkörért felelős személynek követnie kell, mielőtt tájékoztatja a felügyeleti hatóságot;
 - c) ahol helyénvaló, a munkatársak feladatainak rotációját szabályozó kritériumok.
- 1.89 A részesedő biztosítónak vagy viszontbiztosítónak, a biztosítói holdingtársaságnak vagy a vegyes pénzügyi holdingtársaságnak biztosítania kell, hogy a csoportszintű auditszabályzat írja le a belső audit feladatkör hogyan:
- a) hangolja össze az egész csoporton belül a belső audittevékenységet;
 - b) biztosítja csoportszinten a belső auditkövetelményeknek való megfelelést.

43. iránymutatás – Belső ellenőrzési terv

- 1.90 A biztosítónak biztosítania kell, hogy a belső ellenőrzési terv:
- a) módszeres kockázatértékelésen alapuljon, figyelembe véve minden tevékenységet és a teljes irányítási rendszert, valamint a tevékenységben várt fejleményeket és az innovációkat;
 - b) minden jelentős tevékenységre kiterjedjen, amelyet ésszerű időn belül felül kell vizsgálni.

44. iránymutatás – Belső ellenőrzési dokumentáció

- 1.91 A biztosítónak nyilvántartást kell vezetnie a munkájáról, hogy lehetővé tegye a belső ellenőrzési feladatkör munkája hatékonyságának értékelését, és az ellenőrzések olyan módon történő dokumentálását, amely lehetővé teszi az elvégzett ellenőrzések és azok megállapításai utólagos visszakövetését.

45. iránymutatás – A belső ellenőrzési feladatkör feladatai

- 1.92 A biztosítónak elő kell írnia, hogy a belső ellenőrzési feladatkör igazgatási, irányító vagy felügyelő testületnek szóló beszámolója tartalmazza a hiányosságok kijavítására előírt időtartamot, valamint a korábbi ellenőrzések alapján tett ajánlások teljesülésére vonatkozó tájékoztatást.

9. szakasz: Aktuáriusi feladatkör

46. iránymutatás – Az aktuáriusi feladatkör feladatai

- 1.93 Amennyiben a biztosító úgy dönt, hogy az aktuáriusi feladatkör feladatait és tevékenységeit további feladatokkal vagy tevékenységekkel egészíti ki, megfelelő intézkedéseket kell hoznia a potenciális érdekütközések kezelésére.

1.94 A részesedő biztosítónak vagy viszontbiztosítónak, a biztosítói holdingtársaságnak vagy a vegyes pénzügyi holdingtársaságnak elő kell írnia, hogy az aktuáriusi feladatkört ellátók az egész csoport tekintetében véleményezzék a viszontbiztosítási politikát és a viszontbiztosítási programot.

47. iránymutatás – A biztosítástechnikai tartalékok kiszámításának összehangolása

1.95 A biztosítónak az aktuáriusi feladatkört ellátóktól meg kell követelnie, hogy meghatározzák a Szolvencia II 76–83. cikkében a biztosítástechnikai tartalékok számítására vonatkozóan megállapított követelményektől való eltéréseket, és tegyenek javaslatot a megfelelő kiigazításokra.

1.96 A biztosítónak elő kell írnia, hogy az aktuáriusi feladatkör ismertesse a két értékelési nap között az adatokban, módszerekben vagy feltevésekben bekövetkező változások esetleges lényeges hatásait a biztosítástechnikai tartalékok összegére.

48. iránymutatás – Adatminőség

1.97 Az aktuáriusi feladatkört ellátóktól meg kell követelni, hogy értékeljék a biztosítástechnikai tartalékok számítása során felhasznált belső és külső adatok megfelelnek-e a Szolvencia II-ben meghatározott adatminőségi előírásoknak. Az aktuáriusi funkciót ellátók adott esetben tegyenek ajánlásokat az adatminőség javítását szolgáló belső eljárásokra, biztosítva ezzel, hogy a biztosító a végrehajtáskor megfeleljen a Szolvencia II vonatkozó követelményének.

49. iránymutatás – Tapasztalati adatokkal való összevetés

1.98 A biztosítónak biztosítania kell, hogy az aktuáriusi feladatkör beszámoljon az igazgatási, irányító vagy felügyelő testületnek a legjobb becslés és a tényleges adatok közötti esetleges lényeges eltérésekről. A beszámolóban meg kell vizsgálni az eltérések okát, és adott esetben a legjobb becslés számításának tökéletesítése érdekében javaslatot kell tenni a feltevések vagy az értékelési modell módosítására.

50. iránymutatás – Kockázatvállalási politika és viszontbiztosítási megállapodások

1.99 A biztosítónak az aktuáriusi feladatkört ellátóktól meg kell követelnie, hogy amikor véleményt nyilvánítanak a kockázatvállalási politikáról és a viszontbiztosítási megállapodásokról, vegyék figyelembe az ezek és a technikai tartalékok közötti összefüggéseket.

51. iránymutatás – Az aktuárius feladatköre a belső modell alkalmazására előzetes engedélykérelmet benyújtó biztosítónál

1.100 Az előzetes engedélykérelmezési folyamat során a biztosítónak az aktuáriusi feladatkört ellátóktól meg kell követelnie, hogy működjenek közre annak a meghatározásában, hogy a belső modell milyen kockázatokra terjed ki. Az

aktuáriusi feladatkört ellátóknak abban is közre kell működniük, hogy meghatározzák, miből fakadnak az ezen kockázatok valamint az ezen kockázatok és egyéb kockázatok közötti függőségek. A közreműködésnek technikai elemzésen kell alapulnia, és tükröznie kell a feladatkört ellátó tapasztalatát és szakértelmét.

10. szakasz: A biztosítástechnikai tartalékoktól eltérő eszközök és kötelezettségek értékelése

52. iránymutatás - A biztosítástechnikai tartalékoktól eltérő eszközök és kötelezettségek értékelése

1.101 A biztosítónak az eszközök és kötelezettségek értékelésére vonatkozó szabályzatában és eljárásaiban ki kell térnie legalább a következőkre:

- a) az aktív és a nem aktív piacok értékeléséhez használt módszerek és kritériumok;
- b) az értékelési folyamat és a kapcsolódó ellenőrzések, köztük az adatminőség ellenőrzése megfelelő dokumentációjára vonatkozó követelmények;
- c) az alkalmazott értékelési megközelítések dokumentálásának követelményei a következők tekintetében:
 - (i) azok felépítése és végrehajtása;
 - (ii) az adatok, paraméterek és feltevések megfelelősége;
- d) az értékelési megközelítések független felülvizsgálatának és ellenőrzésének folyamata;
- e) az igazgatási, irányító vagy felügyelő testületnek az értékelés tekintetében gyakorolt irányítása szempontjából releváns ügyekről történő rendszeres tájékoztatására vonatkozó követelmények.

53. iránymutatás – Adatminőség-ellenőrzési eljárások

1.102 A biztosítónak adatminőség-ellenőrzési eljárásokat kell alkalmaznia a hiányosságok azonosítása és az adatminőség mérése, nyomon követése, kezelése és dokumentálása céljából. Az eljárásoknak ki kell terjedniük:

- a) az adatok hiánytalanságára;
- b) az adatok megfelelőségére, a belső és a külső forrásból származó adatok esetében egyaránt;
- c) az adatminőség független felülvizsgálatára és ellenőrzésére.

1.103 A biztosító által alkalmazott szabályzatoknak és eljárásoknak elő kell írniuk a piaci adatok és információk más forrásokkal és tapasztalati adatokkal történő rendszeres összevetését.

54. iránymutatás – Alternatív értékelési módszerek használatára vonatkozó dokumentáció

1.104 Alternatív értékelési módszerek használata esetén a biztosítónak dokumentálnia kell:

- a) a módszer, a cél, a legfontosabb feltevések, a korlátok és a termék leírását;
- b) azokat a körülményeket, amelyek között a módszer nem működne megfelelően;
- c) az értékelési folyamat, valamint a módszerhez kapcsolódó ellenőrzések leírását és elemzését;
- d) a módszerhez kapcsolódó értékelési bizonytalanság elemzését;
- e) az eredményeken elvégzett fordított irányú tesztelési eljárások és lehetőség szerint a hasonló modellekkel vagy más összehasonlítási alapokkal való összevetés leírását, amit az értékelési módszer bevezetésekor, majd az követően rendszeresen el kell végezni;
- f) az alkalmazott eszközök vagy programok leírását.

55. iránymutatás - Az értékelési módszerek független felülvizsgálata és ellenőrzése

1.105 A biztosítónak biztosítania kell, hogy egy új módszer vagy jelentős változás bevezetése előtt, majd azt követően rendszeresen sor kerüljön az értékelési módszer 2015/35/EU felhatalmazáson alapuló bizottsági rendelet 267. cikke (4) bekezdésének b) pontja szerinti, független felülvizsgálatára.

1.106 A biztosítónak a felülvizsgálat gyakoriságát a módszer döntéshozatali és kockázatkezelési folyamatokban játszott jelentőségével összhangban kell meghatároznia.

1.107 A biztosítónak azonos elveket kell alkalmaznia mind a belsőleg kidolgozott értékelési módszerek és modellek, mind pedig a más szállító által rendelkezésre bocsátott értékelési módszerek és modellek független felülvizsgálatára és ellenőrzésére vonatkozóan.

1.108 A biztosítónak rendelkeznie kell olyan folyamatokkal, amelyek biztosítják a független felülvizsgálat és ellenőrzés eredményeinek és a korrekciós intézkedésekre vonatkozó ajánlásoknak a biztosító megfelelő vezetői szintjére történő eljutását.

56. iránymutatás - Az igazgatási, irányító vagy felügyelő testület és a biztosítót ténylegesen vezető más személyek általi felügyelet

1.109 Az igazgatási, irányító vagy felügyelő testületnek és a biztosítót ténylegesen vezető más személyeknek képeseknek kell lenniük bizonyosságot tenni az értékelési megközelítések és az értékelési folyamatban jelen lévő

bizonytalanságok általános ismeretéről, ami lehetővé teszi számukra az értékelésre vonatkozó kockázatkezelési folyamat megfelelő felügyeletét.

57. iránymutatás – Külső, független értékelés vagy ellenőrzés felügyeleti hatóság általi előírása a biztosító számára

1.110 A felügyeleti hatóságnak legalább akkor mérlegelnie kell független értékelés vagy ellenőrzés előírását a biztosító számára, ha fennáll a kockázata annak, hogy a lényeges eszközök és kötelezettségek értékelése olyan hibákat tartalmaz, amelyek potenciálisan lényeges következményekkel járhatnak a biztosító szolvenciahelyzetére nézve.

58. iránymutatás – A külső szakértő függetlensége

1.111 A biztosítónak tudnia kell igazolni a felügyeleti hatóság felé, hogy a külső értékelést vagy ellenőrzést megfelelő szakmai hozzáértéssel, az elvárható gondossággal és releváns tapasztalattal rendelkező, független szakértők végezték.

59. iránymutatás – A felügyeleti hatóság részére a külső értékelésről vagy ellenőrzésről nyújtandó tájékoztatás

1.112 A biztosítónak minden kért, releváns információt át kell adnia a felügyeleti hatóságnak a külső értékelésről vagy ellenőrzésről. A biztosító által nyújtott tájékoztatásnak tartalmaznia kell legalább a szakértő érintett eszköz vagy kötelezettség értékelésére vonatkozó, írásos véleményét.

11. szakasz: Kiszervezés

60. iránymutatás – Kritikus vagy lényeges működési feladatkörök és tevékenységek

1.113 A biztosítónak meg kell határoznia és dokumentálnia kell, hogy a kiszervezett feladatkör vagy tevékenység kritikus vagy lényeges feladatkör vagy tevékenység-e, azaz olyan, a biztosító működéséhez nélkülözhetetlen feladatkör vagy tevékenység-e, amely nélkül a biztosító képtelen lenne biztosítani szolgáltatásait a biztosítási kötvénytulajdonosok számára.

61. iránymutatás – Biztosítási kockázatvállalás

1.114 Amennyiben egy, a biztosító alkalmazásában nem álló biztosításközvetítő felhatalmazást kap arra, hogy a biztosító nevében és számlájára kockázatot vállaljon el vagy kárigényeket rendezzen, a biztosítónak biztosítania kell, hogy e közvetítő tevékenysége a kiszervezésre vonatkozó követelmények hatálya alá tartozzon.

62. iránymutatás – Csoporton belüli kiszervezés

1.115 Amennyiben kritikus vagy lényeges feladatkörök vagy tevékenységek csoporton belüli kiszervezésére kerül sor, a részesedő biztosítónak vagy viszontbiztosítónak, a biztosítói holdingtársaságnak vagy a vegyes pénzügyi

holdingtársaságnak dokumentálnia kell, hogy mely feladatkörök mely jogi személyhez tartoznak, és biztosítania kell, hogy a kritikus vagy lényeges feladatkörök vagy tevékenységek biztosító szintjén történő végrehajtását az ilyen megállapodások ne veszélyeztessék.

63. iránymutatás – Kiszervezési szabályzat

1.116A kiszervezést végrehajtó vagy tervező biztosító írásos szabályzatának ki kell terjednie a biztosító kiszervezési megoldásaira és folyamataira a szerződés kezdetétől a végéig. Ez magában foglalja különösen a következőket:

- a) annak meghatározására vonatkozó folyamatot, hogy valamely feladatkör vagy tevékenység kritikus vagy fontos-e;
- b) a megfelelő minőségű szolgáltató kiválasztásának módját, valamint a szolgáltató teljesítménye és eredményei értékelésének módját és gyakoriságát;
- c) a 2015/35/EU felhatalmazáson alapuló bizottsági rendeletben foglalt követelményekre való tekintettel a szolgáltatóval kötendő írásos megállapodásban szerepeltetendő részleteket;
- d) a kiszervezett kritikus vagy fontos feladatkörökre vagy tevékenységekre vonatkozó készenléti terveket, köztük kilépési stratégiákat.

64. iránymutatás - A felügyeleti hatóság írásos értesítése

1.117 A biztosító által valamely kritikus vagy lényeges feladatkörök vagy tevékenységek kiszervezésére vonatkozóan a felügyeleti hatóságnak küldött írásos értesítésnek tartalmaznia kell a kiszervezés hatókörének és indoklásának ismertetését, valamint a szolgáltató nevét. Kiemelten fontos feladatkör feladatkör kiszervezése esetén a tájékoztatásnak tartalmaznia kell a kiszervezett feladatkört vagy tevékenységet a szolgáltatónál irányító személy nevét is.

12. szakasz: A csoportszintű irányításra vonatkozó specifikus követelmények

65. iránymutatás – A belső irányítási követelmények meghatározásával kapcsolatos feladatok

1.118 A részesedő biztosítónak vagy viszontbiztosítónak, a biztosítói holdingtársaságnak vagy a vegyes pénzügyi holdingtársaságnak meg kell határozni a csoport és az ahhoz tartozó biztosítók szerkezetének, üzleti tevékenységének és kockázatainak megfelelő, az egész csoportra érvényes belső irányítási követelményeket, és meg kell határozniuk a csoportszintű kockázatkezeléshez megfelelő szerkezetet és szervezetet, világosan elosztva a feladatokat a csoport részét képező valamennyi társaság között.

1.119 A részesedő biztosítónak vagy viszontbiztosítónak, a biztosítói holdingtársaságnak vagy a vegyes pénzügyi holdingtársaságnak úgy kell eljárnia, hogy a saját irányítási rendszerének létrehozásakor ne csorbítsa a

csoport egyes biztosítói igazgatási, irányító vagy felügyelő testületeinek felelősségét.

66. iránymutatás – Csoportszintű irányítási rendszer

1.120 A részesedő biztosítónak vagy viszontbiztosítónak, a biztosítói holdingtársaságnak vagy a vegyes pénzügyi holdingtársaságnak:

- a) megfelelő és hatékony eszközökkel és eljárásokkal, valamint kellő felelősséggel és elszámoltathatósággal kell rendelkeznie ahhoz, hogy képes legyen felügyelni és irányítani a biztosítói szintű kockázatkezelési és belső ellenőrzési rendszerek működését;
- b) rendelkeznie kell a csoporton belüli jelentéstételi hálózattal, valamint a vertikális információáramlást lehetővé tevő hatékony rendszerekkel;
- c) dokumentálnia kell a mindazon kockázatok azonosításához, méréséhez, monitorozásához, kezeléséhez és jelentéséhez felhasznált eszközöket, amelyeknek a csoport ki van téve, és tájékoztatnia kell ezekről az eszközökről a csoport valamennyi biztosítóját;
- d) figyelembe kell vennie a csoporthoz tartozó valamennyi biztosító érdekeit, valamint azt, hogy ezek az érdekek hosszú távon miként segítik elő az egész csoport közös céljának elérését.

67. iránymutatás – A csoportszinten jelentős hatással járó kockázatok

1.121 A részesedő biztosítónak vagy viszontbiztosítónak, a biztosítói holdingtársaságnak vagy a vegyes pénzügyi holdingtársaságnak kockázatkezelési rendszerében figyelembe kell vennie mind az egyedi szintű, mind a csoportszintű kockázatokat, valamint ezek kölcsönhatásait, különösen:

- a) a csoport szinten kialakuló reputációs kockázatot, a csoporton belüli ügyletekből származó kockázatokat és a kockázatok koncentrációját – beleértve a towaterjedő kockázatot;
- b) a különböző jogalanyokon keresztül és különböző joghatóságok alatt folytatott ügyletekből eredő kockázatok közötti kölcsönhatásokat;
- c) a harmadik országbeli jogalanyokhoz köthető kockázatokat;
- d) a nem szabályozott jogalanyokhoz köthető kockázatokat;
- e) az egyéb szabályozott jogalanyokhoz köthető kockázatokat.

68. iránymutatás – Kockázatkonzentrációk a csoport szintjén

1.122 A részesedő biztosítónak vagy viszontbiztosítónak, a biztosítói holdingtársaságnak vagy a vegyes pénzügyi holdingtársaságnak biztosítania kell a kockázatkonzentrációk azonosítására, mérésére, kezelésére, figyelemmel követésére és jelentésére szolgáló folyamatok és eljárások meglétét.

69. iránymutatás - Csoporton belüli ügyletek

1.123 A részesedő biztosítónak vagy viszontbiztosítónak, a biztosítói holdingtársaságnak vagy a vegyes pénzügyi holdingtársaságnak biztosítania kell, hogy a csoport és az egyes biztosítók kockázatkezelési rendszere tartalmazza a csoporton belüli ügyletek, köztük a Szolvencia II-ben említett jelentős és nagyon jelentős csoporton belüli ügyletek azonosítására, mérésére, figyelemmel követésére, kezelésére és jelentésére szolgáló folyamatokat és jelentési eljárásokat.

70. iránymutatás – Csoportszintű kockázatkezelés

1.124 A részesedő biztosítónak vagy viszontbiztosítónak, a biztosítói holdingtársaságnak vagy a vegyes pénzügyi holdingtársaságnak a csoportszintű kockázatkezelést olyan megfelelő folyamatokkal és eljárásokkal kell támogatnia, amelyek azon kockázatok azonosítására, mérésére, kezelésére, monitorozására és jelentésére szolgálnak, amelyeknek a csoport vagy az egyes jogalanyok ki vannak, vagy ki lehetnek téve.

1.125 A részesedő biztosítónak vagy viszontbiztosítónak, a biztosítói holdingtársaságnak vagy a vegyes pénzügyi holdingtársaságnak biztosítania kell, hogy a csoportszintű kockázatkezelés szerkezete és szervezete ne csorbítsa a biztosító azon jogképességét, hogy teljesítse törvényes, szabályozás szerinti és szerződéses kötelezettségeit.

Megfelelési és jelentési szabályok

1.126. Ez a dokumentum az EIOPA-rendelet 16. cikke értelmében kiadott iránymutatásokat tartalmaz. Az EIOPA-rendelet 16. cikkének (3) bekezdése szerint a hatáskörrel rendelkező hatóságoknak és pénzügyi intézményeknek minden erőfeszítést meg kell tenniük azért, hogy megfeleljenek az iránymutatásoknak és az ajánlásoknak.

1.127. A jelen iránymutatásoknak megfelelő vagy megfelelni kívánó, hatáskörrel rendelkező hatóságoknak az iránymutatásokat megfelelő módon be kell építeniük saját szabályozási vagy felügyeleti kereteikbe.

1.128. A hatáskörrel rendelkező hatóságok a lefordított változatok kiadásától számított két hónapon belül értesítik az EIOPA-t arról, hogy megfelelnek-e vagy meg kívánnak-e felelni ezeknek az iránymutatásoknak, illetve ellenkező esetben a meg nem felelés indokairól.

1.129. Amennyiben eddig a határidőig nem érkezik válasz, az adott, hatáskörrel rendelkező hatóságot úgy tekintik, hogy nem teljesítette jelentéstételi kötelezettségét, és ekként kerül jelentésre.

Felülvizsgálatokra vonatkozó záró rendelkezés

1.130. Ezeket az iránymutatásokat az EIOPA felülvizsgálja.